

Subscription

50
Rs. 50/- per year.
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

Editor's Note

Due to the Governments military offensive and the Emergency situation in the North during the past two weeks, The Morning Star was not published on the 22nd and 29th of May.

Counting the Cost

The Finance Minister Mr. Ronnie de Mel made an official disclosure which was in any case well known to the public. The country is borrowing or receiving as aid a sum of 15 thousand million rupees. The country's defence budget this year is 15 thousand million rupees.

Catholic Students Appeal to Vice Chancellor

102 students who are members of the Catholic Students' Union in the University of Jaffna have sent an appeal to the Vice Chancellor urging him to take steps to re-start the special course in Christian Civilization. They have urged that the number of Catholic and Christian students in the University necessitates this step. They point out that during the academic year 1986/87 students who are offering Christian Civilization as a subject for their B.A. General degree are 29 in number. In view of this, provision for students to do the special course in Christian Civilization is all the more necessary. They also point out in their appeal that there are now two major Seminaries in the Jaffna Peninsula at Colombogam and Maruthanamadam under the direction of the Catholic and Christian Churches respectively. Therefore the necessary Lecturers could be obtained without much difficulty. Copies of this appeal have also been sent to the President of the University Grants Commission and other Heads of Churches.

McLeod Hospital, Inuvil

McLeod Hospital, Inuvil came to the aid of the Divisional Health Centre at Tellippalai when they ran into difficulties for conducting their course for the training of a large number of Rural Health Assistants. This training was originally carried out at the Government Hospital at Tellippalai. Since the authorities faced difficulties in running the course there, they sought the assistance of McLeod Hospital, Inuvil which made available one of its buildings for this purpose. The course has now been completed. Dr. R. Theivendran, A.D.H.O., Tellippalai has written to the Medical Superintendent of McLeod Hospital formally thanking her for the help given to them.

McLeod Hospital has again been called upon to render assistance to the Government. Due to the heavy travelling in the Jaffna Town area by the Security forces the S.H.S. Office has had to shift. The Office is now temporarily housed in a building at the MacLeod Hospital, Inuvil and the S.H.S. Office is functioning there.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 5th JUNE, 1987 No. 21, 22 & 23

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukoddai.

Wedding

Curtis — Segarajasingam

The marriage was solemnised on Saturday, 9th of May at the Advent Lutheran Church, Willowdale, Ontario, Canada, of Benjamin Mahendran, son of the late Mr. T. K. Curtis Advocate and Mrs. Curtis of Hultsdorf and Nalayini, daughter of Mr. and Mrs. V. Segarajasingam of Wellawatte.

A reception was held later at the West Elmore United Church Hall, Scarborough, Canada.

Hindu Front demands Ban on Conversions

The Hindu Front, a sister organisation of the militant Hindu organization Rashtrya Swayamsevak Sangh (RSS) observed a satyagraha (token fast) at the Kanyakumari collectorate in South Tamil Nadu on January 18, urging a ban on conversion of tribals in the district.

The other demands included the creation of a common civil code, and declaring India as a Hindu nation. It is learnt that no incident of conversion has been reported to government.

— S. I. C.

Obituary

A. R. Abraham

A. R. Abraham retired teacher Jaffna College husband of Emmah Pushpamalar, father of Atputharane, Anandarajah, Pusparanee, Selvaranee and Jeyarane, father-in-law of Alagan Kadirgamar, Indrane, Leslie Thambyrajah, D. T. John, and Hector Thurairatnam expired on 23rd May 1987. The funeral took place on Tuesday the 26th of May.

Mrs. R. Senathirajah

The death occurred at Tellippalai on 13-5-87 of Rajapoopathy, wife of the late Mr. A. Christugawalar Senathirajah of Arasanar Valaveo, Tellippalai.

The funeral Service was held at her residence on Thursday 14-5-87, at 2 p.m.

The family mourners were her daughters Chandra and Vimala and sons-in-law Deva Spencer and Luther Dwight and daughter-in-law, Molly Sathindra (Australia). Her son, Andrew Sathindra predeceased her a few years ago in London.

tance to the other medical Department of the Government. Due to the heavy travelling in the Jaffna Town area by the Security forces the S.H.S. Office has had to shift. The Office is now temporarily housed in a building at the MacLeod Hospital, Inuvil and the S.H.S. Office is functioning there.

Obituary Notice

Dr. Luther Samuel Gunaratnam — Former DMO Point Pedro.

Beloved husband of Ariam devi (nee Senathirajah). Loving father of Uthayakumaran (Uthayan — Jaffna University), Indrakumaran (Bubby). Beloved brother of Navamani Mills, Dr. Luther Jeyasingham — former President, Jaffna College, Luther Thuraiasingham, Sironmany Rajaratnam, Malar Balakrishnan and the late Luther Selvarajah. Brother-in-law of A. C. George, Dr. Dharman Senathirajah, Dr. Raju Senathirajah, the late Rev. K. J. Mills, Pusparani Jeyasingham, Alice Thuraiasingham, Benny Rajaratnam, Alahamalar Rajaratnam, A. Balakrishnan, and Rani Selvarajah. Died under tragic circumstances on the 27th May. Burial took place at St. John's burial ground on the 28th. Friends and relations please accept this intimation.

Mission in Christ's Way — Evangelistic Proclamation

By Rt. Rev. J. Sam Ponniah, Vellore Diocese

(Continued from our issue of 8-5-1987)

With some of us christian faith is reduced to a set of doctrinal statements. We want others to accept some particular doctrinal formulations for their being christians. We want others to have the same formulations of faith as we have. We forget that no one theology is meaningful for all times and all places nor can we reduce the work of the Spirit into a few statements of faith.

For many christians today religion is a matter of law, don't do this or that: do's and don'ts.

If there is to be a real progress in the mission of our churches these barriers must be pulled down. The spirit break down the barriers. This does not mean that we should give up our identity as christians in our commitment to God. Christian life should be a responsible and disciplined life. It is not an undisciplined freedom. The Holy Spirit creates in us a kind of fellowship where we can live and understand ourselves only in terms of our relationship to others. The Holy Spirit drives man to his neighbour in love. The life together has a tremendous power. Barriers of religious exclusivism, dogmatism fixed cultic practices have to be re-examined and pulled down if we must have real progress in the life and mission of the church.

The local church must recognise its own role in evangelism in proclaiming the Gospel in word and deed as a caring community, for all whom it meets across the different frontiers. There should be groups christian local church which will licop individuals to feel accepted and accept others.

There should be a programme of education which at all levels directs people towards their ministry in the world. This needs to be rooted in a Biblical understanding

of mission and evangelism so that the people share and encourage the insights which Bible study can give. The Church today needs Biblical vision. Biblical encouragement and biblical nurture in order to be an effective instrument for mission and evangelism.

Thus we come to the point that mission consists of various kinds of ministry, including secular ones; it is to be rather than to do as pointed out earlier.

But for some others, mission is only to preach the Gospel. The controversy over this issue has been quite acute and some even ask whether whole body of christians is still really entrusted with a mission. According to them the Church today largely consists of nominal christians and very few are born again christians. It is true that there are hardly any reference outside the Gospels in the N.T. to a total mission which extends to all the areas of human life. The reason is their strong expectation of an early second coming of Jesus Christ, so the early apostles, including the other disciples, did not think of an application of the gospel to the existing orders of the world, which they thought were to pass away in a few years. It is when we turn from the Epistles to the Gospels that we see the mission both conceived and executed on a comprehensive basis. Here too, it might be argued that Jesus said nothing on politics, economics or culture as such and that his missions had actually to do only with the salvation of man's soul. It is true that Jesus did not speak of politics on economic and did not lay down norms to be applied to either of them. But he was concerned with things that were even more fundamental than such norms, the true freedom of man, the worth of the individual, the spirit of God

(Continued on page 4)

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்.

மலர் 147]

5-6-87

[இதழ் 21, 22, 23

கிறிஸ்து அருளியவிடுதலை!

ஆண்டாண்டு காலம் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தங்கள் அடிமை அந்த காரம் நீங்க ஒரு விடிவின் குரியன் தோன்றினான் எனக் காத்திருந்தனர். இந்த வேளையிலே அடிமைப்பட்ட இஸ்ரவேலைமட்டுமன்றி உலகமக்கள் யாவருக்கும் வாழ்வனிக்க வந்தவர் கிறிஸ்துவர்தர். இஸ்ரவேலின் அடிமைத்தனங்களை அகற்ற ஒரு வீரமுள்ள ராஜா தம்முள்ளே பிறப்பார் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கையாக இருந்தது அந்த நம்பிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு மகத்துவமுள்ள ராஜாவாக கிறிஸ்து பிறந்திருந்தால் அவரின் வருகை ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்திற்குரித்தானதாகியிருக்கும். அவ்வாறில்லாமல் கிறிஸ்து ஏழ்மையிலே தாழ்மையுடன் எல்லோர்க்கும் உரியவராய் அவதரித்தார்.

இனி இவ்வாறான கிறிஸ்துவின் வருகை எவ்வாறு எல்லாமக்களுக்கும் விடுதலையை அல்லது விடுதலையின் தார்பிரியத்தை உணர்த்தியது என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலேயே ஏழ்மையிலே பிறந்துவிட்ட இறையின்மைத்தன் எல்லோர்க்கும் உரியவரே. அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கோ நாட்டிற்கோ சொந்தமானவர் என்ன ஒரு இடத்திலும் கூறப்படவில்லை இனி அவர் அருளிய விடுதலையின் செய்திதான் என்ன? அன்று மரகதேவர்தர் தேவாலயத்தில் கிறிஸ்து வாசித்த வேதப்பகுதி அவரின் வருகையின் மைய நோக்கத்தை விளக்கி நின்றது. அவர் அருளப்போகும் விடுதலையின் செய்தி விளக்கப்பட்டது.

கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்மேலிருக்கிறார்; தரித்திருக்கு சுவிசேசத்தை அறிவிக்கும்படி என்னை அனுப்பினார்; இருதயம் நொருங்குண்டவர்களை குணமாக்கவும், சிறப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையும், குருடருக்குப் பார்வையும் பிரசிக்கப்பண்ணவும் நொறுங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்கவும் என்னை அனுப்பினார். லூக்கா (4: 18)

இததான் கிறிஸ்தவ சத்தியம் அவர் அருளிய விடுதலையின் நிச்சயம். மேலே கூறப்பட்டவர்க்கியங்கள் கிறிஸ்து வாழ்க்கையிலே நிறைவேற்றிக்காட்டினாரா? அவ்வாறாயின் எவ்வாறு நிறைவேற்றி மனித சாகியத்திற்கு விடிவின் செய்தியைப் புலப்படுத்தினார்.

உபதேசத்துடன் நிற்பவனை விட உதவி செய்பவன் தான் மேலானவன். கிறிஸ்துவும் மனித சாகியத்திற்கு ஸ்ரணையிலே தேடிச் கொடுத்தார். நோயிவிருந்துவிடுதலை, சாவிலிருந்துவிடுதலை, பசியிலிருந்துவிடுதலை, ஏன் அடக்கு முறைச் சமுதாயச் சட்டமைப்பிலிருந்து விடுதலை, மூடநம்பிக்கையிலிருந்து விடுதலை, சமுதாயத்தில் சிறுவருக்கு பெண்களுக்கு விடுதலை, இவ்வாறாக விடுதலை தேடிக்கொடுப்பதே கிறிஸ்துவின் வாழ்வின் மையமானது.

இறுதியாக கிறிஸ்து அருளிய விடுதலையையும், அது இந்தக் காலத்திற்கு எவ்வாறு முன்னுதாரணமாயிருக்கும் என்பதையும், இதில் கிறிஸ்தவர்கள் கவனம் எப்படியாக செல்லவேண்டுமென்பதையும் நோக்குவோம். நிகழ்காலம் தமிழருக்கு நிற்ப்தமானது என எண்ணுவதில் தவறில்லை யாயினும் இதனைவிட கொள்கைகள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் இடம் பெறாமலில்லை. இப்படியான இக்கட்டுகள் கிறிஸ்தவர்களை உண்மைக் கிறிஸ்தவர்களாய் வாழ்வதற்கு அழைப்பு விடுகின்றதெனலாம். கிறிஸ்து இன்றும் உயிருடன் ஜீவிக்கிறார் என்பதே எமது அசையா விசுவாசமாயுள்ளபோது பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை இந்தச் சுவர்கள் மனதில் பெரிய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தினாலும் தளரக்கூடாது. கிறிஸ்துவின் வருகைக் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் கிறிஸ்தவ சாகியத்திற்கு பெரிய துன்பங்கள் நேரிட்டும் அவர்கள் கலங்கவில்லை விசுவாசத்தில் முன்னின்றார்கள் பலம் பெற்றார்கள்.

இன்று நாமும் கிறிஸ்தவர்களாக தேவையுள்ளவர்கள் மத்தியில் சேவைசெய்ய அழைக்கப்படுகிறோம். அங்கே பசி பட்டினி, எங்கே அடிமைத்தனம், எங்கே பாகுபாடுகள் எங்கே கொடுமை அங்கே சென்று சேவையாற்றவே தோன்றியது இந்த மார்க்கம். உணர்ந்து செயற்பட்டால் கிறிஸ்து காட்டிய விடுதலையின் மகத்துவம் மேன்மையும்தான். நாமும் அவர் வழியில் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவராய் வாழலாம். கிறிஸ்து தேடித்தந்த வாழ்வு விடுதலை அளிக்கும் வாழ்வு விடுதலை அளிக்கும் வாழ்வு விடுதலைபெற வாழ்வு மாகும்.

நுகவல் சிதறல்

* வடமராட்சி மக்கள் கடந்த சில தினங்கள் நடைபெற்ற இராணுவ அனர்த்தங்களால் கொடிய காரம் சாவகச்சேரிப் பகுதிகளில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். பெண்கள், சிறுவர்கள், குழந்தைகள் யாவரும் பலத்த சிரமத்தின் மத்தியில் கால்நடையாக தென்மராட்சிக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளனர்.

* இலங்கை இனப் பிரச்சினையில் இந்தியா தலையிடுவதை இலங்கைப் பிரதமர் பெரிதும் கண்டித்துள்ளார். இலங்கை இந்தியாவின் குடியேற்ற நாடோ அல்லது அடிமை நாடோ அல்ல ஏனவே இந்தியா இலங்கையின் உள் விவகாரங்களில் தலையிட முடியாது எனக் கூறியுள்ளார்.

* இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக திருச்சியில் உண்ணா நிரதமிருந்தவர்களில் மூன்று பெண்களின் நிலைமை கவலைக்கிடமாயுள்ளது. இதனை அடுத்து பொலிசார் அவர்களை கைது செய்து மருத்துவமனையில் சேர்த்துள்ளனர்.

* ஈழத் தமிழருக்காக மறியல் போராட்டம் நடத்தவிருந்த வீரமணி, நெடுமாதன் உட்பட ஆயிரக்கணக்கானோர் தமிழ்நாட்டில் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

* வடமராட்சிப் பகுதியில் கடந்த சில தினங்களில் எண்ணுக்கணக்கற்ற அப்பாவிப் பொதுமக்கள் இராணுவத்தால், கொடூரமாக கொலைசெய்யப்பட்டுள்ளனர்.

* அம்பாறையில் 2-6-87 அன்று 29 பிக்குமார் உட்பட 35 பேர் ஆயுதம் தாங்கிய கோஷ்ட ஒன்றால் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

காந்தியும் சமயங்களும்

* கிறிஸ்தவம் *

தென் ஆபிரிக்காவில் நான் வாழ்ந்த காலத்தில் கிறிஸ்தவச் செல்வாக்கே மத உணர்வினை என்னுள் உயிர் வாழச் செய்தது 'ஒளியே என்னை அன்புடன் வழி நடத்து' போன்ற தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடிய பொழுது, பத்தியின் பலத்தில் எந்தக் கிறிஸ்தவனுக்கும் நான் தாழ்த்தவாக இருந்ததில்லை. புதிய ஏற்பாட்டைப் படித்தபொழுது எனக்கு முதலிலும் மாறான உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. முக்கியமாக மலைப்பிரச்சுங்க நோடியாகவே என் உள் எந்தைக் கவர்ந்தது. தீமைக்குப் பதிலாக தீமை செய்யாதே என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உன்னை வலக் கன்னத்தில் யாராவது அடித்தால் மற்றைய கன்னத்தையும் கிருப்பிச் காட்டு. எவனாவது உன் சட்டையைக் கவர்ந்தானாயின் அவனுக்கு உன் போர்வையையும் கொடு' என்பதைப் போன்ற பிரச்சுங்கங்கள் எனக்கு அளவு கடந்த ஆனந்தத்தையளித்தன. மலைப்பிரச்சுங்கத்தையும், அதற்கான விளக்கவுரையையும் மட்டுமே நான் எனிக் கோக்க வேண்டியிருந்ததால் 'ஆம் நான்' கிறிஸ்தவனே.

* பொளத்தம் *

நான் புத்தரிடம் மிக உயர்ந்த மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன், மிகத்

தாழ்ந்த ஜீவராசிகளைக் கூட நமக்குச் சமமானவையாக மதிக்கும்படி அவர் போதித்தார். சமாதானத்தைப் பற்றிய மிக உன்னத போதகர்களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் போதித்த நற்செய்தி அன்பினது நற்செய்தியாகும். திங்கற்ற ஆட்டுக் குட்டிகளின் இரத்தத்தைப் பறியிடுவதன் மூலம் கடவுளை மகிழ்விக்கலாம் என நம்பிய கர்வமும் அறியாமையும் நிறைந்த பிராமணர்களை எதிர்த்து, பலிக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியை நமது தோழிலே சுமந்தார். அவருடைய தோள்களில் ஆட்டுக்குட்டி ஆனந்தமாக படுத்திருப்பதை எண்ணும்போது நம் உள்ளத்தில் அன்பு வெள்ளம் பெருகுகிறதல்லவா! அவருடைய முன்னிலையே பிராமணருடைய கல் நெஞ்சங்களை நெகிழச் செய்தது.

நீங்களே உலகத்தின் ஒளி:

எண்ணெய் எரிந்து வெளிச்சம் தர திரி அவசியம். திரி எரிந்து சாம்பலானாலொழிய தீபம் ஜொலிப்பதில்லை. அவ்வாறே பூதலத்தில் ஞானச் சுடர் விசுவாஞ்சிக்கும் ஒருவன் தன்னை அர்ப்பணம் பண்ணவும் துணிய வேண்டும்.

பூமிக்குச் சுவை தரும் உப்பு நீங்கள்:

கரையாத உப்பு சுவை தராது. அன்னத்திலிட்ட உப்பு கரையதால் அன்னம் முழுதும் சுவைக்கிறது. மெய்க்கிறிஸ்தவர்களும் தங்களை மற்றவர்களுக்கு என்று செலவிட வேண்டும். மறைந்துபோவதாக தோன்றிய பொழுதிலும் இவர்கள் நிர்மலமாவதில்லை. இவர்களுடைய பாஸ் பர சிநேகத்தால் சீரும் உற்சாகமும் அடைந்த ஒவ்வொரு வருடைய ஜீவனிலும் இவர்கள் ஜீவன் உருவெடுத்திலங்குகிறது.

துன்பத்தின் அவசியம்:

புழுக் கூட்டிலிருந்து வெளிப்படத் தவித்துக்கொண்டிருந்தபட்டுப் பூச்சியை, அதன்மேல் அசுவசியமாக பரிதாபம் கொண்ட ஒருவன் கூட்டிலிருந்து எடுத்து விட்டான். இப்பட்டுப் பூச்சி கிறித நேரம் சிறகுகளை அடித்து துடித்து விழுந்த செத்துப் போயிற்று. ஆனால் பிறகுதவியின்றி சுய பிரயாசையால் வெளிப்பட்ட பூச்சிகள், கூட்டிலிருந்து வெளிவர முற்படுத்த கஸரத்தால் தங்களுடைய இறக்கைகள் பலப் பட்டிருந்தமையால் நன்றாகப் பறந்து திரிந்தன.

மகாத்மாகாந்தியின் சிந்தனைகள்

விகிக்கும் மனித முயற்சிக்குமிடையில் ஓயாத போராட்டம் இருந்தவருகிறது. நாட முயற்சியைத் தொடருவோம், பயனை ஆண்டவனிடம் விட்டுவிடுவோம்.

தன்னைத்தானே அடக்கியாள முடியாத ஒருவனால் மற்றவர்கள் மீது அகிராமம் செலுத்தி வெற்றி பெற முடியாது.

ஒரு துளி நஞ்சு பாலைக் கொடுப்பது போல், மிகச் சிறிதளவான அசத்தியம் மனிதனைக் கெடுத்துவிடுகிறது.

தாரகை ஒளி

கல்டங்கள் நல்டங்கள் அடைந்த பின்னரே மனிதன் அதிக அடக்கத்தையும் அறிவையும் பெறுகிறான்.

எங்கள் கருத்து

நீதி மறுக்கப்பட்டவர்கள்

சுழற் தமிழர் பிரச்சினையானது அண்மைக்காலத்தில் உருவான ஒன்று என எண்ணுவது தவறானது. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை இனத்தினால் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டவர்களானவர்கள் இலங்கைத் தமிழர் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சங்கிலித்தொடரான அடக்கு முறைகள் தமிழர் மீது தொடரப்பட்டு வந்துள்ளதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

சிறுபான்மை இனமென்றாலும் பெரும் செல்வாக்குள்ள இனமாக தமிழினம் வாழ்வதை கண்டு பொறுக்காத பேரினவாத அரசே தமிழர் மீதான அடக்கு முறைகளை கட்ட விழ்த்து விட்டதென்பதை மறுக்க முடியாது. பொருளாதாரச் சீரளிவுகளை கல்வி கலாச்சார சீரளிவுகளை அப்பப்போ ஏற்படுத்திய அரசின் போக்குகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழினம் இன்று மாறுபாடான ஒரு மன நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. பல இளம் இரத்தங்கள் சுதந்திரத்தை ஆயுத போராட்டம் என்ற போக்கில் பெற முனைந்து வருகின்றன. இது தவறான ஒரு போக்காக ஒருசிலரின் கண்ணில் பட்டாலும், இலங்கையை தவிர வேறெந்த மனித உரிமைகளை மதிக்கும் நாடோ இனமோ இத்தகைய போராட்டத்தை தவறானது என கூறவில்லை.

இது இவ்வாறிருக்க இத்தகைய அனர்த்தங்கள் அழிவுகள் ஏற்பட்ட பின்பும் தமிழருக்கு நீதியான நியாயமான தீர்வுகளை அரசு வழங்கிவிட்டதா? தமிழ்மக்கள் நலனில் பெரிதும் அக்கறை கொண்டுள்ளது எனக் கூறிக் கொள்ளும் அரசு, அண்மைக் காலங்களில் நடந்து கொண்ட விதம் கவலைக்கும் கண்டனத்திற்கும் உரியதாகும். திட்டமிட்ட இனக்கொலையை தமிழ் மக்கள் வாழும் பகுதியில் அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. அண்மையில் சுதுமலை அம்மன் கோவிலில் கூடியிருந்த பக்தர்கள் விமானக் குண்டு வீச்சுக்குப் பலியானார்கள். இன்னமும் யாழ் சிவன் கோவிலில் தஞ்சமடைந்தவர்கள் பலர் பரிதாபமாக கொலை செய்யப்பட்டனர். இதுவா தமிழர்மீதான அரசின் பெரிதானதும் பொறுப்பு நிறைந்ததுமான அக்கறை!

மொத்தத்தில் எல்லாவிதங்களாலும் தமிழர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு நீதிவழங்க இங்கே நீதியான அரசே இல்லை. உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொண்டு நீதிமறுக்கப்பட்ட இனத்துக்காக குரல் கொடுக்கும் அயல் நாடுகளைக்கூட இலங்கை அரசு வாய்க்கு வந்தபடி திட்டித்தீர்க்கிறது. அரசாங்கமானது வெளியிடும் தகவல்கள் பொய்யானதாக இருக்கும் பொழுதும் கூட, உண்மைக்குத் திரையிடமுடியாது என்பதை அயல்நாடுகள் கண்டு கொண்டுள்ளது. உண்மையில் தமிழர் பகுதியில் நடைபெறும் நிகழ்கால அவலங்களால் எமது பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டுவிட்டது. பலருக்கு அத்தியாவசிய தேவைகளைக்கூட கிடைக்கப் பெறவில்லை எனவே அயல்நாட்டின் மனித நேயம் கருதிய உதவி அவசியமானது. இதையும் அரசாங்கம் சாட்டுப் போக்குச் சொல்லி மறுக்கின்றது. எனவே தமிழர்கள் நீதி மறுக்கப்பட்டவர்கள் அவர்களுக்கு என்றே நீதியின் கதவு திறக்கப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் வாழ்வோம்.

சாது சுந்தர்சிங் அருளியவை

ஜீவ தண்ணீர்:

ஒருக்கால் கிபெத்தில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்த கூட்டத்திலொருவன் தாகத்தால் விடாய்த்துப் போனான். சிறிது தூரம் செல்லவே சுதப்ப நிலம் சூழ்ந்த தடாகம் ஒன்று தென்பட்டது. இதைக் கண்டதும் தன் தோழருடைய ரொல்லைத் தட்டிவிட்டு விரைந்தோடி தண்ணீரை கைகளில் அள்ளினான். தோழரைத் திரும்பிப்பார்த்து தண்ணீர்

கிடைத்தவிட்டது என்று சொல்ல வாய்திறந்தான். சொல்லி முடியுமுன் இவன் சேற்றினுள் ஆழத் தொடங்கினான். இவனுடைய ஆபத்தைக் கண்ட தோழர் இவனுக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லை. இவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக இந்த ஆந்திரக்காரன் சேற்றில் அமிழ்ந்து மாண்டான். ஆத்ம விடாயைத் தீர்த்துக்கொள்ள பாவமென்னும் ஜலத்தை விரும்புகிறவர்கள் முடிவு இவ்வளவு பயங்கரமாய் இருக்கும் என்பதில் ஐயமேயில்லை.

ராஃபேல்

முற்றொடர்

அவன் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினான் "உன் சித்திரம் மிகவும் சிறப்பான சித்திரமாக இருக்கிறீர்களா?"

லூக்கா, "கடவுளே வந்து எனக்காக வரைந்து கொடுத்த லொழிய..."

ராஃபேல், "நான் உங்களுக்காகச் சித்திரம் தீட்டப் போகிறேன். உங்கள் பெயரிலேயே பரிசு கிடைக்கும். பிறகு பரிசிக்கா உங்கள் மனைவிரான்!"

லூக்கா, "ராஃபேல் வரைந்தால் அது ராஃபேலின் சித்திரம். லூக்காவின் சித்திரமாகாது. நான் வரைந்த சித்திரமே என்னுடையதாகும்" என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டான்.

ராஃபேல் அந்தச் சின்ன அறையிலேயே ஒவ்வொரு நாளும் மணிக்கு மணிக்குத் தன்னைச் சிதைப்படுத்திக் கொண்டான். தான் செய்வதை லூக்கா பார்த்திடா வண்ணம் கதவை அடைத்துக் கெண்டே வேலை செய்தான் மற்ற சமயங்களில் அந்த அறையைப் பூட்டி வைத்திருந்தான் சின்னச் சின்ன காகிதங்களில் சித்திரங்கள் பல வரைந்து பதுகினான். அநேக தோல்விகளுக்குப் பின்பிடித்தமானதொன்றை உணர்த்தி விட்டான்! — எஸ்தர் இராமையின் உருவம். பின்பு அதைப்போலொத்த ஒரு உருவத்தை வண்ணமைகள் கொண்டு, ஒரு மண் பாண்டத்தின் மேல் வரைந்து நெருப்பிலிட்டு எடுத்துப் பார்த்தான். அவன் கண்களை அவனுடையே நம்ப முடியவில்லை. அத்தனை அழகாய் சித்திரம் பதிந்து விட்டது! துணியால் அதை மூடிவிட்டு, சித்திரக்கூடத்திலிருந்து வேளியேறினான்.

லூக்காவைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து தனது கை வேலையைக் காண்பித்தான் ராஃபேல். அதன் அழகு லூக்காவைத் திக்பிரமை கொள்ளச் செய்தது. கிழே உட்கார்தான் பையனின் இருகாங்களையும் இறுகப் பிடித்துத் தழுவி வண்ணமே, "மிக்க அபூர்வமான ஒரு அழகுப் பெருளைப் படைத்த விட்டாய்! நீ கும்பிடத் தகுந்தவன்" என்றான். ராஃபேல், "அப்படி ஒன்றும் செய்து விடாதே! இது அத்தனை அழகு நிறைந்ததாக இருக்குமானால், நாம் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்" என்றான்.

கோமான் வருகை தந்தார். மாணாக்கர்கள் தங்கள் படைத்த அழகு மண்பாண்டங்களை வரிசைப்படுத்தி வைத்தனர். பார்வையிட்ட அவருக்கு ஒன்றும் பரிசுக்குத்தகுந்ததாகக் காணப்படவில்லை. "வேறு பொருட்கள் ஏதாவது உண்டா!" என்று கேட்டனர். பக்கத்தில் தரைமீது வைக்கப்பட்டிருந்ததை அவருக்குக் காண்பித்தார்கள்.

கோமனின் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் விரிவடைந்தன. "இதை

விட அழகான ஒரு பொருளை எங்கள் கண்கள் கண்ட தில்லை" என்று வாய்விட்டுப் புகழ்ந்தார்.

ஆம். ராஃபேலின் திறன் நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது. "இதை வரைந்தது யார்? யார்?" என்று சற்றுப் பொறுமைபிழந்த தொனியில் வினவியார் கோமான்.

பதுங்கியிருந்த சின்னப் பையன் ராஃபேல் மெதுவாக வெளியே வந்து அவரது காலடியில் விழுந்து, "அடியேனின் படைப்புத்தான் இது" என்று ஒப்புகொண்டான்.

கோமான் தன் கழுத்திலிருந்த தங்கச் சங்கிலியைக் கழற்றி அவன்கைப் போட்டார். பின் ராஃபேல் மிக மரியாதையுடன் எழுந்து. ரான் கோனியைப் பார்த்து "நான் கோமானின் பரிசுக்கு பரத்திரானாக விட்டேனா?" என்று கேட்டதும், "ரீசொன்னவது முற்றிலும் சரி" என்றார். "அப்படியானால் பசிபிக்காலையும் அடைவதற்கு நான் தகுதியாகி விட்டேனல்லவா?" என்று இன்றொரு கேள்வி கேட்டான். "அற்புதக் குழந்தாய். ரீ கேலியாகவே இந்த வார்த்தைகளைப் பேசு என்று நினைக்கிறேன். ரீ கிருமபுர் பொருளை கேள், தருகிறேன்" என்றார் ரான் கோனி.

"நான் மண் பாண்டங்கள் வளைய உங்களிடமிருந்துதான் கற்றுக் கொண்டேன். எனவே மாணவன். இந்தப் போட்டியின் எல்லாப் பயன்களும் எனக்குரிதாகின்றன. பசிபிக்காலும் என்னுடையவன்தான். இந்த உரிமைகளையெல்லாம் லூக்காவுக்கு நான் மனப்பூர்வமாகக் கொடுக்கிறேன். அவன் உத்தமன். பசிபிக்காவை உண்மையாக விரும்புகிறான் அவனும் அவனைத்தான் விரும்புகிறான்" என்று பையன் வெகு துணியுடன் சொன்னான்.

எல்லாரும் மௌனமாயிருந்தார்கள். ஏழு வயதுச் சிறுவனின் துணிக்கல் அவர்களை பிரமிக்கச் செய்யும்படி வைத்த விட்டது. சிலமாதிரான் கோனி.

லூக்கா, ராஃபேலின் முந்தாசி முழங்காலிற்படியிட்டு...

அதற்குள் பையன் கோமானைப்பார்த்து, நீங்கள் தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டீர்கள். அதனால் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளையும் வாங்கித் தர வேண்டுகிறேன்" என்று கெஞ்சினான்.

ரான்கோனி, கலங்கிய கண்களுடன் "ராஃபேலுக்கு நான் எதை மறக்கக்கூடும். என்மகள் பசிபிக்கா லூக்காவின் மனைவியாகிறாள்" என்றார்.

கோமான் லூக்காவைப் பிடித்துத் தூக்கிய வண்ணமாக "உனக்காக ஒரு தேவதுதன் சிபாரிசு செய்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னார்.

இந்த வார்த்தைகள் லூக்காவின் காதுகளில் தொனிக்கவில்லை போலும், இன்னும் ராஃபேலின் பாதத்தில் விழுந்து கிடந்தான்.

—சோளிங்கர் துரைராஜ்

EDITORIAL

Contemporary Trends in Sri Lanka

The political scene in Sri Lanka is "scorbbled o'er", as the sky was, it is said, during Ptolemy's time.

President Jeyawardene is reported to have told the members of the Parliamentary Group which met on Thursday 21-5-87, that he had asked India to intervene and save the northern part of Sri Lanka from "the enemies of the democratic process".

Even as the President was addressing the Parliamentary Group, government security forces in Jaffna with 3 bombers, two helicopters and an Avro-plane (used we learn to release a locally manufactured 'barrel-bomb') were pounding the *Athuvaiy, Idaikadu, Pathamany, Valalai, Navatkiri, Kathiripai* and *Thampalai* areas, for the second day in succession, killing some 14 civilians and destroying some 20 houses. The Manipay area was taken on, on 25-5-87.

When memory fails a clipping file comes in handy. The following is an extract from the report of the speech of President Jeyawardene at the ceremonial opening of the FIFTH Session of Parliament on 20-2-85:—

"Expressing fears that it will be difficult to safeguard against terrorism while guaranteeing the freedom of the individual, he warned that it may not be long before we compromise the very beliefs on which democracy is built.We may have to equip ourselves to do so at the expense of development and social and economic welfare plans. Let us then unitedly decide to do so and as one nation and one people bent ourselves to this task."

According to *Karan Tharper*, Moderator of the Interview with National Security Minister Lalith Athulathmudali, of ITN's Channel 4 in London (via satellite), more than 5000 people have died and some 300,000 have been rendered homeless in the ethnic conflagration in Sri Lanka since July 1983. Reprisals on innocent unarmed civilians and destruction of their houses have been, by and large responsible for the high fatalities and the increasing number of refugees.

It appears enigmatic that Sri Lanka which has now opted for a military solution and is pursuing its objective with relentless zeal, cutting across all democratic processes should have appealed to India to help the country (Sri Lanka), "against those who are destroying democracy in the North."

As we write these notes for this week, the only on-going feature of life in the Jaffna peninsula is the schedule of the government security forces on a bombing spree, taking on are as, one after another. Schools, business establishments, government offices, farms and fields have been almost deserted with citizens eager to enter the bunkers than be out on the streets.

The mood of the government continues to be increasingly ugly and determined only by the hardliners. At the meeting of the Parliamentary Group on 21-5-87, the TULF leader Appapillai Amirthalingam was singled out for a scathing attack on his statement in New Delhi (where he attended a conference along with his colleagues, Sivasanthamparam and Sampanthan on the invitation of the government) that India should "Act now".

New Delhi and Tamil Nadu on the other hand have reacted strongly to the trend of events in the Jaffna Peninsula. A Tamil Weekly caricatures the Indian Prime Minister blowing a conch shell into the ears of the Sri Lankan President who, in the caricature appears insensitive to the sound and continues to press firmly the trigger of a gun he holds dourly in his hand.

Tamil Nadu, for the first time in recent history has reacted unfavourably to the charges made against the government by the Sri Lankan Foreign Minister, A. C. S. Hameed about the 3.2 million dollar gift which Tamil Nadu recently is reported have sent as humanitarian aid to the Sri Lanka Tamils.

With no effort made by the government remove embargos and restrictions and with a military offensive in full steam, it appears unlikely that New Delhi would take a mighty plunge to resolve the political crisis in Sri Lanka, already driving the country to almost a bankrupt state economically, intellectually and spiritually. [With the June Aid meeting round the corner, no brow is more furrowed than that of Finance Minister Ronnie de Mel's.]

Much suffering still seems to be in store for the people of Jaffna. But, in the words of the Victorian novelist, George Meredith, "There is nothing that the body suffers that the soul does not profit by".

Mission in Christ's Way....

(Continued from page 1)

working in man to strengthen, cleanse and activate his whole being.

As we think of the involvement of the church in evangelism today, we put ourselves in line with Christ and His way of going about doing good and inspiring others to rethink their responsibilities and re-order their relationships with God and man. The church is there for the world, for the welfare of the world. The church proves her identity by existing for others. If she thinks of keeping her own life, she has lost it already.

Mission for the Whole Church:

It is also clear that the whole church must be concerned with mission and evangelism. This means that the whole people of God ought to be mainly responsible for carrying out the mission, because it is they who are really in touch with the affairs of the world.

The clergy have to make the members of the church aware of what the mission is, exhort them to undertake it, and help them to carry it out. The training and equipment of the people of God for christian task in the world should be seen as a priority, if the mission of the church is really to be effective. They are not there merely to exercise their piety within the four walls of the church. The test of worship, the test of what is going on inside the four walls of the church is seen in how it enables us to see Christ in the world and responded to Him in the issues of life after worship. Our worship life of the church can never be a worship merely for the benefit of the worshippers in a passive, intrespective nature, but to be viewed as aith's spring board for action.

Today the Bishops, clergy and other leaders of the Churches should stir themselves and their churches into active concern for mission and evangelism — which alone justifies their existence.

It is only when we move in the direction of love and service from self-centeredness to sacrifice can we be real Christians in the world. It is only when we involve ourselves in the everyday concerns of life, in our own life situations, we witness to what God is doing among men for men and with men. The role of the suffering servant, church for others, is our vocation and Higher calling. Expect great things from God and Attempt great things for God.

(Concluded)

Obituary

Dr. Gunaratnam Luther

Dr. Gunaratnam Luther died under tragic circumstances on Wednesday the 27th of May. He succumbed to injuries caused by shells fired from the Jaffna Fort. The funeral took place in the St. John the Baptist Church in the early hours of Thursday. Rev. Joseph Sarvananthan conducted the service. The remains were removed to St. Johns Burial grounds for interment.

Dr. Luther was the brother of Dr. W. L. Jeyasingham, Mr. L. Thuraiasingham, Mr. L. Rajaratnam, the late Mr. L. Selvarajah, Mrs. K. J. Mills, Mrs. B. Rajaratnam and Mrs. Balakrishnan. He leaves behind his wife, and two sons.

P. T. Paramapathy

P. T. Paramapathy retired Government Surveyor also died in the same incident. He was the eldest son of Mr. M. S. Thambithurai former teacher of St. Johns College and the late Mrs. Thambithurai, and elder brother of Mr. P. T. Gunaseelan former Principal of St. Johns College. He leaves besides his wife Thayah devi, two sons and two daughters. The funeral service took place in the St. John the Baptist Church Chundikuli. The funeral service took place in the early hours of Thursday as the Government had declared full day curfew on that day.

P. T. Cooke

The funeral of Prince Thangarajah Cooke husband of Rose Rasamany of Chundikuli took place on Saturday the 2nd of May. The remains were then removed to St. Johns Burial grounds for interment. He leaves behind besides his wife Rasamany, Thangarane and Yogarane (daughters) and Thuraiarajah, Yogarajah, Selvarajah and Kularajah (sons).

M. Simiampillai

M. Simiampillai, former Director of Education Northern Region died on Monday the 11th of May. The funeral took place at his residence at Mt. Carmel Road, Jaffna on Wednesday the 13th of May.

Mrs. Elizabeth Dhiviaratnam Kulathungam

Mr. Elizabeth Dhiviaratnam Kulathungam nee Wadsworth was the late Lyman Kulathungam retired Vice Principal Jaffna College and mother of Devu, Dharman, Jeyam, Rajan and Vilogini and mother-in-law of Sarojini Chitra and Jeyakumar Pooranampillai and sister of Wadsworth Wijayaratnam passed away on Tuesday the 26th of May. The funeral took place at her residence at Vaddukoddai on Thursday the 28th of May.